

LÅGOR AV LJUS

Det finns nattsvarta dagar, det finns solsläckta krön,
där vi trevar bland skuggor med en borttappad bön.
Utan förvarning faller vi mot okända djup,
när den trygghet vi byggt på blir ett svindlande stup.
Gud, vi samlar våra lågor,
våra irrande frågor,
här hos dig.

*Lågor av ljus bär våra tankar,
flammar som röstlösa ord.
Gud, är du här, ser våra böner?
Förbarma dig över vår jord.
Förbarma dig, förbarma dig,
förbarma dig över vår jord.*

Hur kan omtanke finnas, hur kan kärlek stå ut,
när vi ser hur den sargas där det goda tar slut?
Våra fladdrande lågor är så veka och små,
men som trotsiga punkter vill de lysa ändå.
Gud, vi samlar våra lågor,
våra irrande frågor,
här hos dig.

Lågor av ljus ...

Vid det solsläckta krönet blir Guds tårar till blod,
dessa nattsvarta dagar, när en ängel ger mod.
Medan trevande böner vågar finna sin röst,
kan den vekaste låga redan lysa sin tröst.
Gud, vi samlar våra lågor,
våra levande lågor,
här hos dig.

*Lågor av ljus bär våra tankar,
flammar som hoppfulla ord.
Gud, du är här, ser våra böner,
förbarma dig över vår jord.
Förbarma dig, förbarma dig,
förbarma dig över vår jord.*

Skrevs 7/4 i samband med terrordådet i Stockholm.

© Åsa Hagberg